

Medlemmers storstiledede Ofre til Fordel for deres arbejdsløse Kammerater, læg alt det til de 17—18 Mill. Kr., og tænk saa paa den Meningsløshed, som disse Tal repræsenterer! Der kunde bygges mange Huse, laves mange Jordarbejder for de Penge, der her er spildt til ingen Verdens Nytte.

Men nu erfarer vi altsaa, at Staten maa indskrænke sine Udgifter til Statsproduktion. Det hørte vi ved anden Behandling af Finanslovsforslaget i de Svar, der blev givet til mit Partis Ordfører; naar han rejste Spørgsmaal om det ene eller det andet Statsforetagendes Iværksættelse, hed det sig, at man maatte se, hvorledes det stod med Statens Finanser; at Staten maaske af økonomiske Grunde maatte afholde sig fra at gaa for stærkt frem med offentlige Arbejder. Jeg tror ogsaa, at der i Gaar i den højtærede Finansministers Tale var en Vending i Retning af, at vel skulde eller kunde vi ikke standse alt, men man maatte gaa noget langsommere frem. Ja, det er jo en Vej, man kan gaa, men det er ganske sikkert den modsatte Vej af den, der fører til det rigtige Maal.

Statsbanernes Budget havde til Udvidelse af Anlæg og til nye Anlæg paa indeværende Aars Finanslov optaget ca. 25 Mill. Kr., bortset fra, hvad der maatte komme paa Tillægsbevillingen. Paa det Finanslovsforslag for næste Finansaar, der nu behandles, er der, saaledes som det er vedtaget ved anden Behandling, opført 13 Mill. Kr., altsaa Halvdelen af, hvad man i forrige Samling opførte til Statsbaneanlæg, nye og gamle, kun Halvdelen er opført for det kommende Aar paa denne ene Konto. Det maa jo betyde mindre Arbejde og mere Arbejdsløshed, det kan ikke være anderledes.

Det er ogsaa bekendt, at det Udvalg, der er nedsat for at forberede Opførelsen af en Sindssygeanstalt, under 6. Januar af Justitsministeren har faaet Meddelelse om, at Statens finansielle Forhold gør det umuligt at opføre Sindssygehospitalet; der skal derfor ikke træffes Foranstaltninger til Fremskaffelse af Tegninger. Dette er uforsvarligt af to Grunde, dels fordi det altsaa standser et planlagt Arbejde, som vilde give Beskæftigelse, Købekraft, Skatteevne og alt, hvad dertil hører, dels fordi der mangler Plads til sindssyge. De Sindssygeanstalter, som findes i Landet, er overfyldte, og Statistiske Efterretninger, altsaa Statens Statistik, Hæftet for 20. Januar, oplyser, at der findes 631 sindssyge udenfor Anstalter. Tænk, hvilken Sum af Lidelse for de paagældende selv og for deres Familier, som er nødt til at have disse 631

sindssyge i Hjemmene i Stedet for at faa dem ind paa Helbredelses- eller Kuranstalter, som deres Tilstand kræver! Den samme Statistik oplyser, at der endvidere findes 2 240 aandssvage, der er udenfor Anstalter. Rent bortset fra den øjeblikkelige Arbejdssituation, som krævede dette som mange andre Arbejder fremskyndet, viser alene disse Tal i sig selv, hvor rimelig og nødvendig en hurtig Udførelse af dette Anlæg maatte siges at være; og hvor uforsvarligt det saaledes maa siges at være, naar Justitsministeren, naturligvis ikke paa eget Initiativ, men efter Beslutning af Ministeriet, meddeler, at dette Arbejde nu skal lægges hen. Jeg tvivler stærkt om, at de sagkyndige, Landets Læger, bifalder Henlæggelsen af denne vigtige Sag.

Der meddeles ogsaa rundt om med Hensyn til forskellige andre Arbejder — jeg skal ikke fordybe mig i de mange Enkeltheder — om Standsning eller delvis Standsning, saaledes angaaende Sporanlæg, planlagte Stationer og andre forskellige Statsarbejder, som kunde hjælpe til Bedring af Situationen. Der meldes videre, navnlig i Taler, som de højtærede Ministre holder ude paa Landet, med stor Glæde, at man har været i Stand til at indskrænke Antallet af Statens Arbejdere og Funktionærer; jeg tror, der er nævnt med 10 000. Naturligvis, hvis man har Folk, der er overflødige, maa man indskrænke sig; men noget ubetinget Bidrag til Afhjælpning af Arbejdsløshedssituationen er det dog egentlig ikke, Staten her præsterer. Og saa tales der som videre Bidrag til Ordning af Forholdene om det, man kalder Nedskæring. Jeg beder den højtærede Statsminister oplyse os lidt om, paa hvilke Punkter det er, der skal skæres — er det ikke i det levende Kød? Vi ved, at Statens Funktionærer, Tjenstemændene, skal have Del i Nedskæringen, at deres Løn skal nedsættes, endskønt Priserne, siden Lønnen sidst blev nedsat, ikke er faldet. Og det forlyder stærkt, at Invalidere, syge og ulykkesforsikrede ogsaa skal sættes paa indskrænkede Bidrag.

Jeg tillader mig at spørge: Er det rigtigt, omgaas man virkelig med saadanne Planer, er det den Slags Overraskelser, vi nu skal have? Efterhaanden som vi mere og mere kommer i en Situation, hvor Nøden er voksende, er det saa saadanne Planer, man virkelig tænker paa at gennemføre? Udførelsen af disse Planer vil ikke tjene til Bedring af Samfundsforholdene, men vilde forøge Krisen, forøge Arbejdsløsheden, forøge Statens Vanskeligheder ved yderligere Svækkelse af Befolkningens Købeevne og